

зрительныя вещи и книги велѣно забрать и сжечь, типографовъ посадить въ тюрьму, а шрифтъ одобрать. (*Очеркъ истор. города Вильны. В. Г. Васильевскаго. I. 74*).

Помѣщенная нами жалоба Виленскаго братства сообщаетъ еще нѣсколько данныхъ, характеризующихъ отношеніе латинско-уніатской партіи къ книгѣ Смотряцкаго.

XXVI.

Письмо къ польскому королю Сигизмунду III православныхъ Перемышлянъ съ просьбою объ устраненіи съ епископіемъ уніата Крупецкаго и возведеніи на нее лица, ими избраннаго.

1611 г.

Najasnejszy miłosciwy królu, Panie Panie nasz miłosciwy.

Nanizsze służby y wiernie poddanstwa nasze Waszey K. M. pilnie Panu naszemu miłosciwemu w laskę miłosziwią zaleczamy.

Iako zawsze, miłosziwy najasniejszy królu, Panie, Panie nasz miłosziwy, s tak zaczego y pamiętky a niesmiertelney sławy godnego przedsięwzięcia y szczęśliwego w nim z łasky Bożey powodzenia waszey krolewskiej mosci, Pana Pana naszego miłosziwego, zwykli się czieszyć, tak i teraz nimamy w siebie nicz požadnejszego, iako aby Pan Bog wszechmogący w skutecznym tam tey monarchiey postanowieniu waszę krol. mocъ Pana naszego miłosziwego poczesywszy, w dobrym rdrowiu z wielką wszystkieu korony poczechą do nas nainizszych sług y poddanych W. K. Mosci, iako nayrychcey wasze krolewską M., Pana naszego miłosziwego, przyprowadzicz raczył: do they zyczfiwosci przeciwko waszey krolewskiej Mosci zaraz, na początku panowania Waszey Krolewskiej Mosci zawzêtey, niemało ochoty y pobudky odprawa poslow woiewodstwa Ruskiego pod Smolenskiem we wszystkim zdobia..... otuchą nam przyczynila, w ktorey chocъ za uniżoną prozbą poslow naszych y nas

samych wasza Kr. Moszcz, Pan nasz miłosziwy, raczyles tę prozbę naszą o episkopią Przemyską do seymu blisko przyszłego otłóżycz, chcząc nas przy starodawnych zwyczajach, prawach y wolnościach naszych, od swientey pamienczi Antecesorow waszey K. M. y samego K. M., Pana naszego miłosziwego, benigne nadanych y potwierdzonych, uniżone slugi y wiernie poddane swoje zachowacz. Ten iednak czlowiek pan Krupecki w ziemi naszej Przemyskiej a zgoła we wszystkim woiewodstwie Ruskym przed tem niesłychany, niewidany y nieznaiony, na to władycztwo albo raczey iakochmy zrozumieli na sumnienia, zwyczaie starodawne y prawa nasze, snadz nad wolią y wiadomosc waszey Krolewskiej Mosczi, następowacz y thurbowacz nas nie zaniechywa y nie przestawa. Uniżenie tedy y teraz iako wierni poddani waszey K. M., Pana naszego miłosziwego, przez posły nasze urożonych Pana Marczina Rytarowskiego przez ktoregochmy perwey obietnicę miłosziwą pod czas expediciey Wąszey K. M., Pana naszego miłosziwego, otrzymali, żes nam Wasza K. M. indigeni naszego sposrodku nas człowieka godnego na Episkopią ubogą naszą, a prawie nezoplakaną, miłosziwe podacz miecz raczył,—a teraz przydawszy temuż panu Rytarowskiemu sposrodku nas obranego pana Bogdana Radyłowskiego, pilne y uniżenie a prawie z płaczem serdecznym prosimy wszyscy y żebrzem, abys Wasza K. M., Pan nasz miłosziwy, zmiłowacz się nad nami strapionemi wiernymi poddannymi swemi raczył, bądź onego zarazem zniesieniem, bądź też (listami) swemi panskimi krolewskymi s kanceliaryie swojej napomniec go, aby od tego władycztwoa supersedował y nas więczyez iuż żadnemi sposoby nie turbował, w ktore żesmy mu intermissiey niepozwolili, iako temu, ktory, pomiacząc wolią y roskazanie Waszey K. M., gwałtem się na nie wdzerał. Rozumiemy to o swiatobliwey y miłosziwey dobrotliwosci waszey krolewskiej mosczi, Pana naszego miłosziwego, za contradiczyą wolei waszey k. moszi rozumiecz nie będziesz raczył, a też nas wszystkich do roskazygnienia przez sąd waszey k. mosczi na seym blisko przyszły według miłoszywey łasky swey krolew-

skiey, iuż nam przed tym przez posły nasze oznaiemiony, od-
łożycz to będziesz raczył. Na który to seym stawicz się y o
też uniżenie y s płaczem procicz wasze k. m., Pana Pana na-
szego miłosziwego, iestesmy gotowi, niez niewątpiaćz w miło-
sziwey łasce waszey K. M., Pana Pana naszego miłosziwego,
że ie przed maiestatem waszey k. m. w prozbach naszych ied-
nostaynych odniesiemy, czomy wszyscy iednostaynie z otwaze-
niem gardł y wszystkish maietnoszczi naszych przy dostoiestwie
waszey kroiewskiej mosczi, Pana naszego miłosziwego uniżo-
nemi służbami y wiernym poddanstwem naszym zasługowacz y
za długo fortnune panowanie s poczechami pomyslmeni Pana
Boga wszechmogącego zawsze y nieprzestanie prosicz sąchmy
y będziemy powinni. Stym uniżone służby y wiernie poddanstwo
nasze waszey k. mosczi, Panu Panu naszemu miłosziwemu,
iako nayuniżeney oddaiemy. Dan w Somborze, dnia 11 apreła.
1611 r.

Waszey k. mosczi, Pana Pana naszego miłosziwego, wier-
ni poddani y uniżeni sładzy.

*(Съ современной составленію письма копиі, хранящейся въ
библіотекѣ Перемишльскаго собора).*

Примѣч. Для поясненія настоящего письма
считаемъ не безынтереснымъ привести слѣдующія
выдержки изъ рукописи униатскаго митрополита
Л. Кипшки, помѣщенныя въ *Сводной Галицко-рус-
ской мѣтописи* Петрушевича: Post fata Kopysten-
skiego zaiachał episkopią Przemyką A d a m S t a d-
n i c k i Kasztelan Kaliski starosta Przemycki, konku-
rował o nią przez tegoż kasztelana J a n C h ł o p e c-
k i, ale nie otrzymał, dano tedy Athanazemu Kru-
peckiemu y zesłany anno 1609 do podania komor-
nik Krasicki, ale kasztelan nie ustąpił, został tedy
król z Moskwy drugiego komoruika anno 1610
Stanisława Myszkę, ale on z Chłopickim armata
manu niedopuszczał, musiał tedy Athanazy iezdzić
na Moskwę do króla, y tam potrzezie komornik
tenże Myszka naznaczony y listy senatorskie przy-
wiozł, odkładał od nowego lata aż do przewidnego

poniedziałku, którego deklarował oddać te episkopię, ale gdy przybył Jan y Mikołaj Chłopeccy, Jan Kuleczyński, Marcin Rytarowski, Bazili Terlecki, Mikita Ustrzycki, Stefan Radyłowski y Stefan Czerniecki z kupą ludzi od kasztellana nie dopuścili z Dimitrem Burdą. Dimitrem Sidorskim, y Teodorem Tatomirem Duchownemi; miał listy od Jana Zamoyskiego, arcybiskupa Lwowskiego, Stanisława Siecińskiego biskupa Przemyskiego, Szczęsnego Kryskiego podkanclerzego koronnego, Stanisława Wapowskiego kasztelana Przemyskiego y Xiężney Ostrożkiej wojewodzinej wołyńskiej, tudzież Stanisława Żółkiewskiego, wojewody kijowskiego, hetmana koronnego, Lwa Sapiehi kanclerza W. X. L. y Jana Boboli podkomorzego koronnego, ale on tego nieśłuchał. Uczynił tedy protestacyą w Grodzie Żydaczewskim Athanazy 1611 feria sexta post Dominicam Exaudi

Było zas concurentow po Kopystenskim cztery: Radyłowski, Lityński, Kopystenski i Chłopecki, których obranych praesentowano królowi y zalecono Krupeckiemu romani ritus, ale on będący przy kancylaryey wielkiej, na siebie wyprawił, miał y Chłopecki przewiley ale z nim w drodze zmarł... Ci zaś którzy Krupeckiego anno 1610 nie dopuszczali hi sunt: Demetrius Sidorski Praemisliae, Demetrius Burda, Dubecensis Decanus, Petrus Jurkiewski, Joannes Mikoławski, Theodorus Tatomir, Thomas et Jacobus capitulares. Nobiles vero hi: Martinus Rytarowski, Theodorus Sozański, Andreas Solarski, Joannes Monasterski, Joannes et Nicolaus Chołopeccy, Joannes Paulus et Joannes Lityńscy, Stephanus et Bogdanus Radziłowiczi, Martinus, Alexander, Terapon Błahowscy, Nicolaus, Lucas Lityński, Theodorus, Alexander, Andreas, Gabriel, Hyacinthus Kopystenscy, Theodorus Winnicki, Basilius Terlecki, Adamus, Basilius, Samuel Lityńscy, Joannes, Theodorus Gregorius Popielowie, Martinus Ustrzycki, Gregorius Kobylanski, Joannes et Basilius Bandrowscy, Theodorus Wysoczanski, Petrus Rogozinski, Joannes et Gregorius Sozańscy, Joannes Krynicki, Joannes, Gregorius, Joannes Kulczyccy, Petrus, Alexander Sulatyccy, Michael Lityński, Joannes Czaykowski, Theodorus Kobylanski, Basilius Majkowski, Timoteus Kulczycki,

Joannes Sozanski, Theodorus Komelowski, Demetrius, Petrus Horodynscy, Paulus Popiel, Joannes Ilnicki, Rybczyc, Gregorius Popiel. Joannes vero Hulaniecki erat partium uniti Athanasii Krupecki.

Нѣсколько свѣдѣній о борьбѣ православныхъ Перемышлянъ съ Аф. *Крупецкимъ* можно найти еще въ изданномъ 1612 г. сочиненіи Андрея *Сускаго*: *Declaratio statutorum coronarum o rozdawaniu dygnitarstw kościelnych y Beneficij Ruskich*. Здѣсь въ предисловіи *do Ligezy*, между прочимъ, говорится: „Teraz nasza Przemyska ziemia, w której W. M. Pan ieden iako i ia obywatel, po pierwszym uspokoieniu mieszac się zaś od ludzi Religiey Greckiey poczęła, zwłaszcza w ten czas kiedy król J. M. Pan nasz woyną Moskiewską iest zabawiony, J. Mśc. też Panowie inszemi Rzeczy pospolitey sprawami pod niebytność króla J. M. zatrudnieni są, albo wiem Przemyślanie nie chcieli uznać Krupeckiego swoim biskupem, dla tego że był Wolynec, odwołując się do przywilejów“ (*Wiszniewski*. *Histor. literat. polskiej* VIII. 324).

Довольно любопытная ставленная грамота, данная уніатскимъ митрополитомъ И. Поцѣмъ Афанасію Крупецкому на епископію Перемышльскую и Самборскую, — помѣщена во II т. А. Ю. и З. Р., подъ № 40.

XXVII.

Выпись изъ городскихъ книгъ кievскаго воеводства, заключающая въ себѣ сзнаніе вознаго о врученіи кievскому духовенству позволю по жалобѣ на него уніатскаго митрополита И. Поцѣя за принятіе въ Кіевѣ Боргарскаго Софійскаго митрополита Неофита.

1613 г. апр. 13.

Выпись съ книгъ городскихъ воеводства кievскаго.

Року Божого нарочена тысяча шесть сотъ тринадцатаго мѣсяца апріля пятого.

На врьдѣ городскомъ въ замку Его Королевской милости кievскомъ передо мною Михаломъ Мышкою Холонев-